

תלמודו בידו

דף סח עמוד א

יבמות

א] כיצד אירוסין "פוסל ואינו מאכיל" ?

ב] כיצד חרש שאינו שומע ואינו מדבר "פוסל ואינו מאכיל" ?

ג] כיצד בן תשע שנים ויום אחד "פוסל ואינו מאכיל" ?

ד] מנין שביאה פסולה פוסלת אשה מן התרומה ?

ה] מהו האיסור לבת כהן הנשואה לישראל לאכול בתרומה, ומנין ?

א] פוסל: בת כהן המאורסת לישראל, נפסלת מתרומת בית אביה.

אינו מאכיל: בת ישראל המאורסת לכהן, מן התורה אוכלת בתרומה כי "קנין כספו" היא. אך חכמים גזרו שאינה אוכלת, שמא תתן מן התרומה לאחיה הזרים.

ב] פוסל: בת כהן שנשאת לישראל חרש, נפסלת מתרומת בית אביה.

שאף שמן התורה אין לו קידושין, חכמים תקנו לו קידושין ונישואין. אינו מאכיל: בת ישראל שנשאת לכהן חרש אינו מאכילה בתרומה, מפני שמן התורה אינו בר קנין, והיא אינה "קנין כספו".

ג] פוסל: ממזר, חלל או שאר פסולים מבן תשע שנים, פוסל בכיאתו לכהונה ולתרומה.

אינו מאכיל: יבם כהן בן תשע שנים שבא על יבמתו, מן התורה קנאה ואוכלת בתרומה. אך מדרכנן אינו קונה קנין גמור אלא רק כמאמר בגדול, ואינו מאכיל.

ד] "ובת כהן כי תהיה לאיש זר, היא בתרומת הקדשים לא תאכל". "כי תהיה" זו בעילה, "לאיש זר" היינו לפסול, "לא תאכל" כלומר שלעולם לא תאכל בתרומה.

ה] לאו: "וכל זר לא יאכל בו", וכיון שנשואה לישראל הרי היא בכלל זר.

עשה: "ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל", מכאן שרק אלמנה או גרושה חוזרות לאכול תרומה, אך בעודה נשואה לישראל אינה אוכלת.